Ordinul nr. 120 al ministrului armatei al U.R.S.S. cu prilejul Zilei tanchiștilor

MOSCOVA, 9 (Agerpres). — TASS transmite ordinul Nr. 120 al ministrului armatei al U.R.S.S.:

9 Septembrie 1951

Tovarăși tanchiști și constructori de tancuri!

Tovarăși soldați și sergenți!

Tovarăși ofițeri și generali!

Armata Sovietică sărbătorește astăzi, împreună cu întregul nostru popor, Ziua tanchiștilor și marchează succesele tanchiștilor și ale constructorilor de tancuri în îndeplinirea sarcinilor trasate de Guvernul Sovietic și de conducătorul și învățătorul nostru, marele Stalin.

Vă salut și vă felicit cu prilejul sărbătoririi Zilei tanchiștilor.

Vă urez efectivului trupelor blindate și mecanizate, precum și oamenilor muncii din industria construcției de tancuri, noi succese în întărirea puterii combative a Armatei Sovietice.

In cinstea Zilei tanchiștilor, ordon: Astăzi, 9 Septembrie 1951 în capitala Patriei noastre Moscova și în capitalele Republicilor Unionale, se vor trage în semn de salut 20 salve de artilerie.

Trăiască tanchiștii și constructorii de tancuri sovietici!

Trăiască eroicul popor sovietic și viteaza sa armată!

Trăiască scumpul nostru Guvern Sovietic!

Trăiască marele Partid Bolșevic — inspiratorul și organizatorul victoriilor noastre!

Trăiască conducătorul și învățătorul nostru, marele Stalin!

Ministrul armatei al U.R.S.S.,
Mareșal al Uniunii Sovietice
VASILEVSKI

*

MOSCOVA, 9 (Agerpres). — TASS transmite:

In sala Coloanelor din Casa Sindicatelor din Moscova a avut loc la 8 Septembrie ședința solemnă în cinstea Zilei tanchiștilor. La această ședință organizată de Ministerul armatei al U.R.S.S., au participat reprezentanți ai organizațiilor de partid, sovietice și de mase din capitală, precum și reprezentanți ai industriei de tancuri.

Ședința solemnă a fost deschisă de mareșalul Uniunii Sovietice, A. M. Vasilevski, ministrul Armatei al U.R.S.S.

Cu ovații prelungite a fost ales în prezidiul de onoare Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășul Stalin.

Raportul asupra Zilei tanchiștilor a fost rostit de S. I. Bogdanov, mareșal al trupelor blindate.

Semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii în U.R.S.S.

Moscova 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Semnând Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, constructorii de mașini, textiliștii, constructorii, oamenii de știință, inginerii, oamenii culturii și artei din Moscova își manifestă hotărîrea de a lupta prin munca lor fără preget pentru binele patriei lor iubite, pentru pace în întreaga lume.

In aceste zile noi toți am organizat schimburi stahanoviste pentru pace și ne îndeplinim normele cu 250%, a spus stahanovista Krasinskaia dela uzina de rulmenți Nr. 1. Produse peste prevederile planului — acesta este aportul nostru la cauza păcii. Strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii în rândurile muncitorilor dela uzina metalurgică „Serp i Molot" (Secera și Ciocanul) din Moscova, a început într'o atmosferă de nestăvilit entuziasm. Semnând Apelul, a declarat topitorul Gusarov, îmi iau angajamentul să depășesc planul de topire a oțelului pe luna Septembrie.

Dela începutul lunii Septembrie, Gusarov a dat peste 40 tone de oțel peste plan. Sunt mulți patrioți ca el în uzină. Tânărul oțelar Subbotin, de pildă, laureat al Premiului Stalin, dă zilnic câte 8-10 tone oțel peste plan. Acest muncitor fruntaș declară: Cauza păcii este de neînvins deoarece ea se află în mâinile sigure ale poporului muncitor. Noi, oamenii sovietici, sub conducerea marelui stegar al păcii — Iosif Vissarionovici Stalin — vom întări prietenia între popoare și nu vom permite imperialiștilor să deslănțue un nou război mondial.

La meetingul dela școala tehnică superioară din Moscova, convocat pentru a discuta rezoluția plenarei Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, a luat cuvântul prof. Vorobiov, doctor în științe. „Oamenii de știință sovietici, a spus el, ca și toți oamenii sovietici, își dedică patriei iubite energia și cunoștințele. Avem nevoe de pace! Ne ridicăm cu hotărîre împotriva ațâțătorilor la război și pășim alături de întregul popor sovietic în avangarda partizanilor păcii. Vom face tot ce ne stă în putință pentru a zădărnici uneltirile criminale ale imperialiștilor".

MOSCOVA, 9 (Agerpres). — TASS transmite:

In bisericile din Uniunea Sovietică s'a dat citire mesajului adresat clerului și credincioșilor de patriarhul Alexei al Moscovei și al întregii Rusii, cu prilejul campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. In mesaj se spune: Milioane de oameni simpli din toate țările sprijină cu căldură acest Apel, pentrucă cererea de a se încheia un Pact al Păcii corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor care doresc o pace trainică și durabilă. Știu că fiecare fiu credincios al Patriei noastre dorește cu înflăcărare să ia partea cea mai activă la cauza apărării păcii. Pun semnătura mea pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii și chem întregul cler al sfintei noastre biserici ortodoxe și pe toți credincioșii să-și exprime prin semnăturile lor dorința fierbinte și nestrămutată de a lupta pentru pace.

FARSA DELA SAN FRANCISCO

(Urmare din pagina I-a)

exprese asupra interzicerii pe teritoriul țării a organizațiilor fasciste și militariste dublate cu măsurile menite să asigure depline drepturi și libertăți cetățenilor niponi.

In fine, propunerile sovietice subliniau necesitatea desvoltării industriei de pace japoneze, a plății unor compensații juste și a îngăduirii unor relații comerciale între Japonia și alte țări, relații eliberate de monstruosul dictat american.

Propunerile sovietice înmănunchiau astfel în toată complexitatea lor principiile amintite, singurele pe care se putea clădi o pace trainică în acea parte a lumii, singurele ce salvgardau pe deplin înseși interesele poporului japonez.

Dar conferința dela San Francisco, conferință de fabricație americană, nu putea decât respinge propuneri menite să asigure pacea. După câteva zile de mojicii procedurale și discursuri rostite de marionete alese uneori prin tragere la sorți (!), conferința a luat sfârșit și a fost adoptat fără modificări proectul de tratat americano-englez. Delegațiile Uniunii Sovietice, R. Polone și R. Cehoslovace au respins tituica imperialistă. In acelaș timp, prin neparticiparea celor mai mari țări ale Asiei la conferință, tratatul american a fost repudiat de încă un miliard de oameni ai Asiei. Un mai mare eșec nici că puteau aștepta cavalerii dolarului!

Sașa Georgescu

Pregătirea noului an școlar în întreaga țară

(Urmare din pagina I-a)

Inscrierile elevilor s'au făcut în tot timpul vacanței, ele urmând până în ziua de 10 Septembrie. In planificarea muncii de începere a cursurilor stau discuțiile cu elevii asupra importanței taberelor naționale și internaționale.

La multe din școlile Orașului Stalin, elevii vor găsi numeroase îmbunătățiri aduse sălilor de clasă și localurilor. Lucrări importante au fost efectuate la școala elementară Nr. 4. Aici, directorul școlii d. Haralambie Fermeșanu a urmărit zi de zi construirea altor două săli de clasă, menite să descongestioneze spațiul necorespunzător numărului mare de elevi; la școala medie tehnică de energie electrică au fost construite noi ateliere; la școala tehnică sportivă au fost mărite încăperile. In general la toate școlile au fost efectuate reparațiile impuse de buna lor funcționare, sălile de clase au fost văruite și împodobite cu lozinci și tablouri, iar curățenia desăvârșită domnește peste tot.

Cu programe de învățământ bine studiate; cu noi posibilități de desvoltare a școlii; cu biblioteci înzestrate, laboratoare bine utilate, într'o atmosferă cu totul nouă, așa va începe noul an școlar în Orașul Stalin.

INFIINȚAREA UNUI COMPLEX DE ȘCOLI AGRICOLE

In fostul județ Ialomița, „județ eminamente agricol", locuitorii erau agricultori în proporție de 90%, dar niște agricultori care munceau așa cum apucaseră din străbuni. Nimeni nu gândea la școală, pentrucă așa cereau interesele moșierilor.

Dacă mai funcționa vreo școală agricolă pe moșia vreunui Pană sau Seceleanu era pentru a pregăti vechili pe moșii.

Așa s'au prezentat lucrurile în tot timpul deceniilor de stăpânire burghezo-moșierească.

Intr'un județ „eminamente agricol" nicio școală pentru fiii truditorilor de pe ogoare.

Dar domnia moșierilor a fost curmată și pe Bărăgan s'au înființat școlile de care au nevoie fiii țăranilor muncitori, școli în care ei să învețe meșteșugul agriculturii înaintate, să învețe drumul belșugului.

Ministerul Agriculturii a înființat în anii trecuți mai multe școli profesionale de tractoriști iar în Călărași școli medii tehnice de agricultură și de mecanică agricolă.

Acum aceste școli s'au restructurat și s'a constituit un adevărat complex de școli agricole, menit să pregătească temeinic cadrele agriculturii socialiste: tehnicieni mecanici, agronomi, viticultori, horticultori, zootehnicieni, tractoriști, etc.

Astfel în Călărași, pe lângă cele două școli medii de agricultură și mecanică agricolă, s'au primit în noul an școlar elevi pentru alte două școli medii de horticultură și zootehnie.

In cinci centre din regiune au luat ființă școli de tractoriști.

Tehnicienii școlilor medii din Călărași au în acelaș timp misiunea de a pregăti președinți, șefi de brigadă, etc. pentru gospodăriile agricole colective. Va funcționa deci și o școală în acest scop.

In anul 1952 va fi terminată clădirea școlii agricole care va fi mult mărită și înzestrată cu mobilier, laboratoare, biblioteci, etc. Pentru anul acesta s'a prevăzut terminarea aripei în construcție dela școala mecanică precum și construirea remizelor de mașini și tractoare pentru școala de tractoriști.

IN ALTE REGIUNI ALE ȚĂRII

Și în alte regiuni ale patriei noastre pregătirile sunt terminate.

Astfel în satul Sudrigiu regiunea Bihor, la cele două localuri de școală, ciclul I și II, acțiunea de curățire și renovare a fost terminată încă în cursul lunii Iulie, la fel și în satele Patrileni și Ghighișeni cele trei școli sunt gata pentru începerea noului an școlar.

Cele 76 școli din raionul Târgoviște așteaptă și ele cu porțile deschise miile de elevi. Ele au fost din timp zugrăvite, reparate, dotate cu tablouri și hărți.

In orașul Iași, secțiunea de învățământ a Sfatului Popular a început o acțiune pentru a determina înscrierea copiilor de vârstă școlară în instituțiile școlare. Această muncă este dusă sub lozinca: „Niciun copil de vârstă școlară să nu rămână nescolarizat".

Organizația U.F.D.R sprijină deschiderea noului an școlar. Un număr de 2000 femei ajută la acțiunea de reamenajare a localurilor școlare.

*

Din cele câteva date de mai sus se poate vedea stadiul în care se află pregătirile pentru noul an de învățământ.

Elevii întorși din tabere, din colonii, din vacanța dătătoare de noi forțe încep școala în condiții bune.

Ei vor crește și vor învăța sub îngrijirea atentă a dascălilor, a părinților lor, a statului nostru.

Procesul unui grup de spioni, trădători și complotiști în slujba Vaticanului și a centrului de spionaj italian

(Urmare din pagina I-a)

rate de acuzați, împotriva Republicii Populare Române.

Referatul introductiv stabilește apoi culpabilitatea fiecăruia dintre acuzați, după care urmează încadrarea lor juridică potrivit crimelor și delictelor săvârșite. (Agerpres).

*

După citirea referatului introductiv ședința a fost suspendată pentru 15 minute.

La redeschidere, interpretul de limba maghiară a dat citire, în limba maghiară, pentru acuzații Pacha Augustin și Boroș Adalbert, faptelor acuzatoare, așa cum sunt prevăzute în referatul introductiv, și textelor de lege pentru care acuzații au fost trimiși în judecată.

Deasemeni, interpretul de limbă italiană a dat citire părții din referatul introductiv referitoare la acuzatul Gatti Clement.

A urmat apoi interogarea separată a acuzaților. Primul a fost interogat, prin interpret, acuzatul Pacha Augustin.

In ședința de după amiază au fost interogați acuzații: Waltner Iosif și Schubert Iosif, după care Tribunalul a procedat la confruntarea acestor doi acuzați.

Desbaterile procesului continuă în cursul zilei de astăzi.

Declarațiile conducătorului delegației sovietice la Conferința dela San Francisco, A. A. Gromiko, în cadrul unei conferințe de presă

SAN FRANCISCO, 10 (Agerpres). — TASS transmite:

La 8 Septembrie, A. A. Gromiko, conducătorul delegației sovietice, care a participat la Conferința dela San Francisco, pentru tratatul de pace cu Japonia, a convocat o conferință de presă în cadrul căreia, în prezența a 300 corespondenți, a făcut următoarea declarație:

„In declarația sa la Conferință, delegația sovietică a mai făcut aprecieri asupra proiectului americano-englez de tratat de pace cu Japonia, arătând că acest proiect nu poate constitui baza unei reale reglementări pașnice în Extremul Orient. El nu poate constitui baza unei astfel de reglementări pașnice care să nu îngădue militarismului japonez să-și ridice capul, care să asigure pacea și securitatea pentru toate țările din Asia și Extremul Orient, care să satisfacă cererile juste ale popoarelor ce au suferit de pe urma agresiunii japoneze și, în acelaș timp, să asigure restabilirea suveranității și independenței Japoniei.

Proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia nu prevede niciun fel de garanții împotriva reînvierii militarismului japonez, în timp ce stabilirea unor asemenea garanții trebue să constitue una din sarcinile fundamentale ale reglementării pașnice cu Japonia. De altfel, necesitatea stabilirii garanțiilor împotriva reînvierii Japoniei ca stat agresiv a fost recunoscută de toți participanții la războiul împotriva Japoniei, ca unul din principiile de bază ale reglementării pașnice în Extremul Orient. Tocmai această sarcină a fost inclusă ca sarcină fundamentală în declarația dela Potsdam din 26 Iulie 1945 și în hotărîrile Comisiei pentru Extremul Orient adoptate pe baza acestei declarații.

Contrar susmenționatului principiu de bază al reglementării pașnice în Extremul Orient, proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia spre deosebire de toate tratatele de pace încheiate în Europa în 1947 și în special de tratatul de pace cu Italia, nu cuprinde niciun fel de restricții în ceea ce privește forțele armate japoneze și, în general, nicio garanție împotriva reînvierii militarismului japonez.

Totuși, experiența dovedește că, de îndată ce militariștii japonezi au început să proiecteze o agresiune împotriva vreunuia dintre vecinii lor, ei și-au sporit cu rapiditate forțele armate.

Cele spuse pot fi confirmate prin următoarele exemple:

După ce a atacat Rusia în 1904, Japonia a ridicat rapid efectivul armatei sale la 2.750.000 oameni.

In vederea intervenției împotriva Statului Sovietic în Extremul Orient, în 1920 și a cotropirii teritoriilor sovietice din Extremul Orient, Japonia a trimis 11 divizii de infanterie cu un efectiv de aproximativ 175.000 oameni din cele 21 divizii pe care ea le poseda în acea vreme, precum și mari vase de război și infanterie marină.

Până la invazia forțelor armate japoneze în Manciuria, în 1931, Japonia avea o armată cu un efectiv de 200.000 oameni și a format cu rapiditate o mare flotă militară navală compusă din 10 vase de linie, 4 purtătoare de avioane, 38 crucișătoare, 102 distrugătoare, 58 submarine și peste 100 alte vase de război.

Inainte de atacul împotriva Chinei în 1937, Japonia a sporit cu rapiditate efectivul armatei până la aproape 400.000 oameni. In acea perioadă, componența flotei japoneze a fost reînoită și ridicată la peste 300 vase de război cu o deplasare totală de peste 1.130.000 tone.

In timp ce se pregătea în vederea marelui război agresiv din bazinul Oceanului Pacific, urmărind cotropirea de teritorii străine și înrobirea a numeroase țări asiatice, Japonia a sporit efectivul armatei sale la 3.200.000 oameni, și și-a reorganizat flota militară navală până la începutul lunii Decembrie 1941. Flota era formată din peste 403 vase de luptă și auxiliare cu o deplasare totală de 1.400.000 tone și un efectiv de peste 600.000 oameni.

La sfârșitul războiului (August 1945) armata japoneză avea un efectiv de aproximativ 6.000.000 oameni iar flota militară navală era formată din peste 500 vase cu un efectiv de aproximativ 1.700.000 oameni.

Delegația sovietică, precum și delegațiile R. Polone și R. Cehoslovace, au spus răspicat ce reprezintă de fapt proiectul americano-englez. In declarația sa, delegația U.R.S.S. a arătat că acesta nu este un proiect urmărind reglementarea pașnică, ci un proiect de pregătire a unui nou război în Extremul Orient. După cum reiese în mod limpede din proiectul lor, guvernele Statelor Unite și Marii Britanii au planurile lor speciale cu privire la Japonia. Ele și-au fixat drept scop să netezească o cale largă pentru reînvierea militarismului japonez care creează din nou o amenințare pentru acele state care au suferit de pe urma agresiunii japoneze și, în primul rând, pentru țările vecine cu Japonia.

Proiectul americano-englez nu numai că netezește calea pentru reînvierea militarismului japonez, dar prevede totodată transformarea Japoniei într'o bază militară americană, deoarece o leagă încă de pe acum prin obligația de a pune la dispoziție teritoriul japonez pentru staționarea de trupe americane. Tratatul menține de fapt ocupația Japoniei de către trupele americane. Astfel, Japonia este considerată ca una din bazele militare americane. Este oare posibil, în asemenea împrejurări să se vorbească de suveranitatea Japoniei? Este limpede că în asemenea împrejurări, suveranitatea Japoniei, în baza proiectului americano-englez, se va deosebi foarte puțin de suveranitatea Filipinelor, de pildă, împânzite de baze militare americane.

In sfârșit, trebue adăugat că proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia prevede atragerea Japoniei în coalițiile militare agresive înjghebate sub egida Statelor Unite. Este limpede pentru oricine împotriva căror state sunt formate aceste coaliții. Nu este întâmplător faptul că elaborarea tratatului de pace cu Japonia a fost încredințată unui inveterat ațâțător la război ca John Foster Dulles, care asemenea unui iscusit voiajor comercial a vizitat capitalele mai multor țări impunând guvernelor acestora proiectul de tratat de pace avantajos Statelor Unite.

Toate acestea dovedesc că autorii proiectului americano-englez urmăresc scopuri agresive și că acest proiect ascunde planurile hrăpărețe ale imperialiștilor. Acest fapt nu poate fi ascuns prin niciuna din declarațiile ipocrite și false făcute la Conferință de inițiatorii acestui proiect și de unii sateliți ai Statelor Unite. Aceasta se referă îndeosebi la delegații Statelor Unite ale căror discursuri lăudăroase ca și comportarea lor grosolană și arogantă la Conferință demască și mai mult politica guvernului Statelor Unite ca dușman al păcii.

Incercările de a justifica includerea în tratat a prevederilor susmenționate prin afirmații că toate acestea ar fi efectuate în interesul autoapărării Japoniei nu pot fi luate în serios decât de oameni naivi sau cu desăvârșire ignoranți. Se știe că Japonia nu este amenințată de nimeni și că de secole ea nu a fost atacată de nimeni, în timp ce militariștii japonezi au pornit în repetate rânduri pe calea agresiunii împotriva altor state, în special împotriva țărilor vecine cu Japonia. De fapt, referirile la autoapărare au fost necesare numai pentru a ascunde adevărata menire a susmenționatelor clauze militare ale proiectului americano-englez de tratat de pace cu Japonia, clauze al căror tăiș este îndreptat împotriva statelor vecine cu Japonia, în primul rând împotriva Uniunii Sovietice și a Republicii Populare Chineze. Aceasta reiese chiar numai din faptul că în acordul militar prevăzut în proiectul americano-englez este exclusă participarea unor țări ca Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică. Guvernul Sovietic a mai subliniat inadmisibilitatea încheierii unui tratat de pace separat cu Japonia. Ceea ce are loc la Conferința dela San Francisco este tocmai încheierea unui tratat de pace separat cu Japonia. Trebue să fie limpede pentru orice om cu bun simț că fără participarea Republicii Populare Chineze, care este unul din vecinii cei mai apropiați ai Japoniei, nu poate exista o adevărată reglementare pașnică în Extremul Orient. Poporul chinez a adus mari jertfe în lupta împotriva agresorului japonez și a dat cea mai mare contribuție la victoria împotriva militariștilor japonezi. Este deci firesc că poporul chinez năzuește spre stabilirea unei păci adevărate în Extremul Orient. Poporul chinez are deci dreptul incontestabil de a participa la pregătirea și încheierea tratatului de pace cu Japonia.

Dacă guvernele Statelor Unite și Marii Britanii ar urmări cu adevărat stabilirea păcii în Extremul Orient, ele ar fi trebuit să încerce a ajunge la o înțelegere cu Republica Populară Chineză în chestiunea tratatului de pace cu Japonia. Se știe foarte bine că autorii proiectului de tratat de pace cu Japonia nu au făcut astfel de încercări. Mai mult decât atât, atunci când delegația sovietică a prezentat la Conferință propunerea de a se invita guvernul Republicii Populare Chineze să participe la Conferință ca membru cu drepturi egale, această propunere a fost respinsă în urma presiunii grosolane a Statelor Unite. Astfel, a fost săvârșit un act de cea mai gravă nedreptate față de poporul chinez.

Este neîndoelnic că poporul chinez de 500.000.000 oameni nu va uita această violare flagrantă a drepturilor sale incontestabile.

Astfel, s'a creat situația că poporul chinez, care a purtat pe umerii săi principala greutate a luptei împotriva militariștilor japonezi, nu a fost reprezentat la Conferință și, în acelaș timp, chestiunea tratatului de pace cu Japonia a fost hotărîtă la Conferința unor țări a căror majoritate covârșitoare, în general, nu a participat deloc la războiul împotriva Japoniei.

Trebue să fii orb ca să nu vezi în ce situație ridicolă s'au găsit organizatorii Conferinței care au aranjat lucrurile în așa fel încât la soluționarea chestiunii tratatului de pace cu Japonia participă state ca, de pildă, Salvador și Nicaragua, și nu participă China. Se înțelege că nimănui nu-i va fi nici cald nici rece dacă tratatul de pace cu Japonia va fi sau nu va fi semnat de unele state care participă la Conferință. Este cu totul altceva dacă Republica Populară Chineză nu semnează tratatul. Trebue totuși subliniat că, după cum se știe, din rândurile țărilor asiatice, nu numai China lipsește dela Conferință. India, care este al doilea stat din Asia după mărime și însemnătate, precum și Birmania, nu au socotit că le este posibil să participe la lucrările Conferinței întrucât ele nu au putut fi de acord cu proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia, care este în contradicție fundamentală cu interesele popoarelor din Asia. In ceea ce privește Uniunea Sovietică, în ciuda afirmațiilor reprezentanților Statelor Unite, nu au avut loc niciun fel de consultări cu Guvernul Sovietic cu privire la tratatul de pace cu Japonia. Când însă Guvernul Sovietic și-a exprimat unele observații sau propuneri în chestiunea tratatului de pace cu Japonia, guvernul Statelor Unite nu a ținut seama de aceste observații și propuneri. Aceasta înseamnă că guvernul Statelor Unite nu a vrut și nu dorește să ajungă la un acord cu Uniunea Sovietică, deși a pretins că ar dori să ajungă la un acord cu Uniunea Sovietică.

Oricine înțelege că fără participarea Uniunii Sovietice este de asemenea imposibilă reglementarea pașnică în Extremul Orient.

Dacă totuși guvernele Statelor Unite și Angliei, care au prezentat proiectul lor în aceste condiții, consideră posibilă încheierea tratatului de pace cu Japonia, aceasta se poate explica numai prin faptul că ele urmăresc cu perseverență tocmai încheierea unui tratat de pace separat cu Japonia, fără participarea principalelor state vecine cu Japonia, că scopul lor nu este stabilirea păcii în Extremul Orient, ci deslănțuirea unui nou război în care vor să folosească Japonia ca o unealtă a lor pentru înfăptuirea planurilor lor imperialiste agresive. Toate acestea nu pot să nu provoace neliniștea, ușor de înțeles, a statelor care au fost victimele agresiunii japoneze. Nu ne îndoim că poporul japonez este și el neliniștit de perspectiva de a fi folosit drept carne de tun pentru realizarea planurilor agresive americane în Extremul Orient. O mărturie este de pildă faptul că delegația Uniunii Sovietice a primit o petiție din partea Consiliului japonez al mișcării patriotice pentru încheierea unui tratat de pace multilateral, remisă de asemenea guvernelor Statelor Unite, Angliei, Franței și Indiei. In această petiție se arată că în Japonia au și fost strânse peste 5.000.000 semnături pe protestul împotriva tratatului de pace unilateral impus Japoniei, și se declară că, dacă acest tratat va fi semnat de către delegația japoneză în frunte cu premierul Yoshida, poporul japonez nu îl va recunoaște.

Delegația sovietică a primit de asemenea din partea a diferite organizații sindicale din Japonia o serie de scrisori de protest împotriva atragerii Japoniei în aventuri militare și împotriva tratatului de pace separat.

Proiectul americano-englez este pur și simplu o tranzacție a guvernului Statelor Unite cu actualul guvern japonez, pe care americanii l-au legat de mâini și de picioare și de aceea nu poate exprima părerea poporului japonez. Discursul premierului actualului guvern japonez, Yoshida, rostit la Conferință, a arătat că încă nu toți oamenii din Japonia au înțeles necesitatea stabilirii și întreținerii de relații pașnice normale, înainte de toate cu statele vecine — Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. Premierul japonez, încercând să justifice tranzacția cu Statele Unite, la care s'a pretat guvernul japonez transformând Japonia într'o bază militară americană, a repetat obișnuitele născociri calomnioase că pentru Japonia ar exista „o amenințare din Nord", deși absurditatea unor astfel de născociri este vădită.

Scrisorile și petițiile susmenționate nu fac decât să confirme faptul incontestabil că guvernul Statelor Unite se sprijină, pentru înfăptuirea planurilor sale militare în Japonia, pe aceleași cercuri militariste care până acum nu odată au împins Japonia pe calea agresiunii, iar nu pe forțele democratice ale Japoniei. Tocmai prin aceasta se explică lipsa în proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia, a unor prevederi care să garanteze poporului japonez drepturile și libertățile democratice fundamentale, și care să prevadă inadmisibilitatea reînvierii oricăror organizații militariste. Asemenea prevederi nu există în proiectul americano-englez, deși ele există în toate tratatele de pace încheiate în Europa în anul 1947, întrucât ele sunt preconizate direct în declarația dela Potsdam. In ceea ce privește chestiunile teritoriale, după cum este îndeobște cunoscut, proiectul americano-englez de tratat de pace cu Japonia violează în mod grosolan drepturile incontestabile ale Chinei asupra Taiwanului (Formosei), asupra insulelor Pescadores și Paracelsus, și asupra altor insule care sunt teritorii străvechi ale Chinei, smulse ei în urma agresiunii japoneze. Și aceasta, în ciuda faptului că autorii prezentului proiect — guvernele USA și Angliei — au recunoscut, prin declarațiile dela Cairo și Potsdam, drepturile incontestabile ale Chinei asupra acestor teritorii, asumându-și obligația de a asigura exercitarea acestor drepturi.

In felul acesta, autorii proiectului vor să legalizeze cotropirea de către Statele Unite a Taiwanului (Formosa) săvârșită prin agresiunea directă a USA împotriva Republicii Populare Chineze.

Totodată, în ciuda declarației dela Cairo în care guvernele USA și Marii Britanii au declarat solemn că „ele nu urmăresc niciun fel de cuceriri pentru sine și nu au niciun fel de planuri de expansiune teritorială", autorii proiectului americano-englez prevăd ruperea de Japonia, în folosul USA, a unei serii de insule (Riukiu, Bonin și altele) sub pretextul stabilirii asupra acestor insule a tutelei Organizației Națiunilor Unite, deși USA nu au niciun drept asupra acestor insule. Această cerere a guvernului Statelor Unite este dictată de pofte expansioniste.

Delegația sovietică a mai atras atenția Conferinței asupra inadmisibilității unei asemenea situații, anume că proiectul de tratat de pace cu Japonia nu menționează nimic despre faptul că Japonia trebue să recunoască suveranitatea Uniunii Sovietice asupra părții de Sud a insulei Sahalin și asupra insulelor Kurile. Proiectul contrazice în mod grosolan obligațiile în legătură cu aceste teritorii, obligații pe care USA și Anglia și le-au asumat potrivit acordului dela Yalta.

După cum se știe, delegația sovietică a prezentat Conferinței o serie de amendamente și completări la proiectul americano-englez, amendamente și completări care exprimă poziția Guvernului Sovietic în chestiunea tratatului de pace cu Japonia.

Aceste amendamente se referă la următoarele chestiuni principale:

1) Neadmiterea reînvierii militarismului japonez.

2) Retragerea trupelor străine de ocupație de pe teritoriul Japoniei și neadmiterea creării de baze militare străine pe teritoriul Japoniei.

3) Neadmiterea aderării Japoniei la coaliții sau alianțe militare îndreptate împotrivă oricărui stat care a participat la războiul împotriva Japoniei.

4) Soluționarea chestiunilor teritoriale în deplină conformitate cu acordurile internaționale existente cu privire la această chestiune.

5) Asigurarea de drepturi și libertăți democratice poporului japonez.

6) Desvoltarea nestingherită a industriei japoneze de pace, desvoltarea comerțului Japoniei cu alte state și accesul ei la sursele de materii prime.

Adoptarea de către Conferință a acestor amendamente ar fi putut transforma tratatul de pace cu Japonia într'o bază trainică a unei păci îndelungate în Extremul Orient. Dar tocmai aceasta nu a intrat în calculele organizatorilor Conferinței. Ce a dovedit Conferința în legătură cu chestiunea tratatului de pace cu Japonia? Ea a dovedit că guvernele Statelor Unite și Angliei au convocat această Conferință pentru a impune participanților la Conferință proiectul de tratat de pace pregătit de ele. Folosind tot felul de presiuni, guvernele Statelor Unite și Angliei au obținut ca numeroși participanți la Conferință să se limiteze la elogierea acestui proiect în declarații scurte, cu toate că în acelaș timp formulau rezerve că acest proiect are lipsuri esențiale și că nu tot ce prevede proiectul le convine; totuși ei au votat pentru acest proiect.

Dar nu trebue să supraestimăm însemnătatea acestui fapt. Prin votul mecanic la Conferință și având în buzunar majoritatea docilă a voturilor, nu este greu să faci să se adopte orice rezoluție sau să respingi orice propunere, oricât de rațională ar fi ea. Astfel, de pildă, organizatorii Conferinței nu au avut de întâmpinat dificultate deosebită în a obliga majoritatea Conferinței să voteze împotriva propunerii delegației sovietice referitoare la invitarea Republicii Populare Chineze la Conferință. Totuși, această votare nu a schimbat nici în cea mai mică măsură faptul că tocmai guvernul Republicii Populare Chineze exprimă voința poporului chinez de 500.000.000 oameni care a dovedit prin fapte că el știe să-și apere drepturile, și organizatorii actualei Conferințe vor trebui să țină seama de acest fapt, indiferent dacă vor sau nu.

Aceeași majoritate docilă a fost folosită de organizatorii Conferinței pentru a obține respingerea amendamentelor și completărilor la proiectul de tratat, propuse de Uniunea Sovietică.

Dar, cei care au obținut respingerea acestor amendamente s'au demascat și mai mult în fața popoarelor, inclusiv a popoarelor țărilor din Asia, ca imperialiști nesățioși care, în prezent, în cursul discutării chestiunii privitoare la reglementarea pașnică cu Japonia, pun bazele unui nou război în Extremul Orient.

Se pune întrebarea: poate oare Uniunea Sovietică să fie părtașă la asemenea fapte? Firește că nu. Uniunea Sovietică nu și-ar îndeplini datoria dacă nu ar declara încă de pe acum în auzul tuturor, că ea nu numai că se desolidarizează de aceste planuri de pregătire a unui război în Extremul Orient, dar și avertizează că acei care impun un asemenea tratat de pace cu Japonia își asumă, în fața popoarelor întreaga răspundere pentru consecințele unui asemenea pas".

După această declarație, A. A. Gromiko a răspuns la numeroase întrebări puse de corespondenți.

SUCCESUL UNIUNII DEMOCRATE DE STÂNGA ÎN ALEGERILE GENERALE DIN GRECIA

Londra, 10 (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

Chiar rezultatele incomplecte ale alegerilor generale din Grecia dovedesc limpede marele succes electoral al Uniunii Democrate de stânga, care s'a prezentat în alegeri sub lozinca: „pace, democrație, amnistie".

Cercurile progresiste din Anglia consideră rezultatele drept o dovadă grăitoare a faptului că poporul grec se opune dictaturii mareșalului Papagos sprijinit de imperialiștii americani.

In ciuda cumplitei terori monarho-fasciste, Uniunea Democrată de stânga a obținut până acum 13% din voturi, devenind astfel al patrulea grup parlamentar ca mărime și lăsând mult în urmă partidul populist al fostului prim ministru Tsaldaris și așa zisul partid „democrat-socialist" al lui Papandreu.

Succesul Uniunii Democrate de stânga este deosebit de remarcabil în orașele mari. La Atena, Uniunea Democrată de stânga a obținut aproape 20% din voturi; la Pireu și Corfu 22%, la Salonic, Larissa și Lesbos — 28%.

Potrivit știrilor sosite din Atena se crede că fruntașii mișcării de rezistență, generalul Sarafis, secretarul partidului agrarian Gavrilidis, Manolis Glezos și Toni Ambatielos (ultimii doi sunt condamnați la moarte și deținuți într'o închisoare monarho-fascistă) se află printre candidații democrați aleși. Uniunea Democrată de stânga și-a asigurat 3 mandate la Atena, 2 la Pireu și 3-4 la Salonic.

*

Sofia, 10 (Agerpres). — *Agenția Telegrafică Bulgară transmite: Postul de radio GRECIA LIBERA anunță că Uniunea Democrată de stânga (EDA) a obținut în alegerile care au avut loc la 9 Septembrie în Grecia, 147.523 voturi din cele 1.220.147 numărate până în prezent. La Pireu, Uniunea Democrată de stânga a obținut 15.179 voturi din 70.123, iar la Mitilene a obținut 10.543 voturi din 37.036, fiind în fruntea celorlalte partide.*

Un nou protest al generalului Nam Ir adresat viceamiralului Joy

Pekin, 10 (Agerpres). — *După cum anunță corespondentul din Kaisung al Agenției CHINA NOUA generalul Nam Ir a adresat viceamiralului Joy un nou protest împotriva încălcărilor necontenite ale acordului privitor la zona neutră Kaisung și împotriva incursiunilor avioanelor americane în zona neutră Kaisung.*

Iată textul complet al protestului: Viceamiralul Joy, șeful delegației forțelor ONU.

Din momentul stabilirii zonei neutre Kaisung, avioanele părții dvs. au încălcat necontenit acordul și au efectuat incursiuni în zona neutră. Incepând din 13 August, am protestat în repetate rânduri, verbal și în scris, pe lângă partea dvs. însă partea dvs. a refuzat cu încăpățânare să cerceteze cu sinceritate și cu spirit de răspundere aceste incidente care reprezintă o încălcare flagrantă a acordului, iar avioanele militare ale părții dvs. au continuat să săvârșească incursiuni nerușinate în zona neutră.

Incepând din 1 Septembrie, orele 0,30 când un avion militar al părții dvs. a bombardat zona neutră, și până la 8 Septembrie, avioanele militare ale părții dvs. au făcut incursiuni în zona neutră și au săvârșit acțiuni ostile ca patrulări și recunoașteri, numărul total al incursiunilor fiind de 139. Din acest număr, la 1 Septembrie au fost săvârșite 18 incursiuni; la 2 Septembrie — 18 incursiuni; la 3 Septembrie — 23 incursiuni; la 4 Septembrie 13 incursiuni; la 5 Septembrie 13 incursiuni; la 6 Septembrie — 2 incursiuni; la 7 Septembrie — 28 incursiuni; la 8 Septembrie — 24 incursiuni.

Protestez din nou cu hotărîre împotriva încălcării acordului cu privire la neutralizarea Kaisungului, încălcare săvârșită de către avioanele militare ale părții dvs. care continuă neîncetat să efectueze incursiuni în zona neutră și să comită acțiuni ostile. Cer ca partea dvs. să respecte cu strictețe acordul cu privire la neutralizarea Kaisungului și să dea asigurări că nu vor mai avea loc asemenea incidente.

Generalul Nam Ir, conducătorul delegației Armatei Populare Coreene și a voluntarilor chinezi.

9 Septembrie, 1951.

EVENIMENTELE DIN COREEA

PHENIAN, 10 (Agerpres). — TASS transmite:

In comunicatul din 9 Septembrie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene se anunță că, pe toate fronturile, unitățile armatei populare coreene, luptând în strânsă colaborare cu detașamentele de voluntari chinezi au respins atacurile inamicului provocându-i pierderi serioase.

La 8 Septembrie, unitățile armatei populare au scufundat, în regiunea coastei răsăritene, un vas inamic care pătrunsese în apele Wonsanului și bombardase sălbatec localități pașnice.

La 9 Septembrie, unitățile antiaeriene ale armatei populare și detașamentele de pușcași-vânători de avioane au doborît cinci avioane inamice care bombardaseră și mitraliaseră sălbatec regiunile orașelor Phenian, Anciju, Nampho și Wonsan.

„Centrul Poligrafic Nr. 2". Unitatea O Str. Brezoianu Nr. 23-25